

Janneke mijn wereld

Citroenen uit Elbe

Deze citroenen komen uit de tuin van Giuliana, een gastvrije Italiaanse die op Elba is geboren en nu met haar gezin al jaren in Nederland woont. Nog steeds heeft haar familie een huis aan de zee bij Elba, waar deze oude citroensoort in de tuin groeit. Op haar geboortegrond organiseerde Giuliana vorig jaar al voor de tweede keer een schildercurso onder leiding van de 83-jarige Anne Marie Evans. Zij is onvermoeibaar en de allerbeste lerares die er in ons botanische wereldje te vinden is. Tijdens die cursus ontstond het idee om een internationale tentoonstelling van botanische kunst in Florence te houden. Dat is gelukt: op uitnodiging van de Toscaanse Horticultural Society mochten we exposeren in Villa Bardini in een paradijselijke omgeving. Met mijn man bracht ik er mijn schilderijen heen en samen zwierven we door de eeuwenoude straten langs schilderachtige pleinen en gevels. De gebouwen, tuinen, kunst en geschiedenis zijn er zó overweldigend dat je elkaar nodig hebt om indrukken uit te wisselen en er samen van te kunnen genieten. Een terrasje daar in de late avondzon is het beste medicijn tegen kleinere of grotere zorgen!

Janneke Brinkman (71) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en elf kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

Met de kleinkinderen naar The Lion King

"Oma, mogen wij eens met u naar 'The Lion King'? Toe, alstublieft..." Met twee auto's en negen kleinkinderen zijn Elco en ik naar het Circustheater in Scheveningen gereden voor het verhaal van de kleine Simba die later de koning van het dierenrijk wordt. Muziek, zang, balletten, dieren: één groot sprookjesachtig spektakelstuk. Als het te spannend werd, hield de kleinste van vier haar handjes voor de ogen, maar nog iedere avond kijkt zij in bed naar de foto's in het programmaboekje. Na de pauze was ik er in de drukte eentje kwijt. Grote paniek. Gelukkig stond ze nog in het toilet haar handjes te wassen. Allemaal hebben we intens genoten: zo'n beeld van bijna onze hele theaterrij vol met pret neemt niemand me meer af!

Mijn mooiste boek

Heerlijk is het om 's avonds in bed nog een poosje te lezen. Of in een luie stoel 's zomers aan het strand, doezelend op het geluid van de deining van de zee. Maar eerst moet ik nu de memoires van mijn man ('Bouwen en bewaren') uitlezen. Decennia van gezamenlijke herinneringen trekken langs. Wat is het vaak ingewikkeld in de politiek, terwijl je op het journaal of in de krant een besluit in slechts enkele beelden of zinnen krijgt voorgeschoteld. Liever lees ik nog eens mijn favoriete boek: 'Madame de Bovary' van Flaubert. Het onderwerp blijft actueel: Emma, de hoofdpersoon, trouwt met een goeie plattelandsarts. Na een paar jaar verlangt ze naar een opwindender bestaan.

Ze begint een affaire en houdt er later verschillende minnaars op na. Maar is anders altijd beter? Het loopt slecht af. Emma's leven gaat ten onder aan romantische illusies. Een prachtig boek over liefde, verlangens en een meeslepend leven. Zo natureel beschreven. Alles klopt, niets is erbij verzonnen. Het zou vandaag kunnen zijn.

